

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio CV. Argumentum. Docetur: Quid sit Mansuetudo? Quotuplex? Quæ ejus officia? Quæ vitia Mansuetudini opponantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

vendum esse à Domino saltem quid modicum pro melioramentis voluptuariis; quia etiam id refultat in ejus utilitatem, & ita consulendus Titius à Parocho.

Sed quomodo respondendum ad hunc sequentem casum? *Accedit ad Confessionem Vir, qui domum suam expositam tenet luforibus alearum, & taxillorum. Queritur, quomodo se gerere debeat Confessarius cum hujusmodi Penitente?*

AB omnibus studiosis concorditer responsum fuit, hujusmodi Penitenti denegandam esse omnino absolutionem, nisi firmiter proponat, non amplius permittere in sua domo ludos alearum, & taxillorum; cum enim à luforibus horrenda blasphemiz peccata committantur, & pecuniz perdantur in maximum detrimentum familiarum, uxorum, & filiorum, ut experientia demonstrat, Dominus illius iniqui receptaculi reus sit prædictorum omnium peccatorum, imò tenetur ad restitutionem pecuniarum deperditarum à filiisfamilias. Navar. in *Manual. cap. 20. num. 15. Rebell. de Obligat. justit. part. 2. lib. 2. quæst. ult. num. 5. Tamburin. d. lib. 8. in Decalog. tract. 2. cap. 9. §. 1. num. 31. Diana part. 2. tract. 15. ref. 65. & part. 7. tract. 9. resol. 39. quæ à requirentibus in opere Coordinato inveniuntur rom. 6. tract. 4. resol. 1. & 2. ubi rigore sè damnantur, qui domos ludo expositas tenent: etsi eos peccare mortaliter affirmet Diana, & obliget ad restitutionem; contrarium esse improbabile oportet affirmare.*

In Vita B. Nicolai Albergati Cardinalis Archiepiscopi Bononiensis legitur, inter alias ejus sollicitudinis Pastoralis industrias, illam fuisse celebrem, extirpandi scilicet alearum, ac taxillorum ludos, cum hi dent occasionem committendi maxima peccata, & sint ruina multarum animarum; in eis enim boni sunt mali, & mali sunt pessimi; homines marcescunt otio, divites consumunt pecuniam, & facultates, alii tempus, & conscientiam, ut latius disserit Hieron. à Basilica Petri in *Ephemer. sacris die 9. Maii. Hinc Justinianus Imperator Novella 77. gravissimas penas statuit in lufores.*

DECISIO CV.

ARGUMENTUM.

Docetur: Quid sit Mansuetudo? Quotuplex? Quæ ejus officia? Quæ ejus requisita? Quæ vitia Mansuetudini opponantur?

SUMMARIUM.

1. Mansuetudo quid sit?
2. Quotuplex?
3. Mansueti multi in lingua, sed non in corde?
4. Mansuetudinis officia quatuor, & quæ?
5. Ira quid sit?
6. Moderitas in Mansuetudine servanda.
7. Mansuetudini opponitur iracundia, & stupiditas.

Circa hanc virtutem oportet scire quod Mansuetudo (quæ derivatur à mansuescere, id est manu lenire, feras enim mansuetas manu leni tangimus) sit affectio, seu qualitas moderatrix ira. Arist. 4. *Ethic. cap. 12.* & ibi Sylvest. Maur. in *Comm. S. Thoma 2. 2. quæst. 157. Lessius lib. 1. cap. 4. dub. 1. num. 18. Eminentiss. Cardin. de Laurza rom. 2. de Virt. in gen. disput. 31. art. 9. num. 424. 425. Est autem virtus Deo gratissi-*

ma, & meritoria Paradisi, juxta *Psal. 149. Exaltabit mansuetos in salutem.*

Duplex est Mansuetudo: Exterior, quæ in lenitate verborum consistit: & Interior, quæ in cordis dulcedine radicatur. *Primum* multi spirituales profitentur. *Secundum* non omnes adipiscuntur; vidi enim nonnullos, qui ob malas satisfactiones receptas à proximo suo continent se à jurgiis, & à clamoribus, sed servant in corde occultissimum appetitum vindictæ, quo fatiantur tories, quoties proximus ille indiget eorum ope, vel auxilio, reddentes se aggresses, asperrimos, ac etiam crudeles. Ideò cavendum, ne sola exteriori mansuetudine contenti simus, nam tolerare, & odisse non est Virtus Mansuetudinis, sed velamentum furoris. S. Greg. hom. 7. in *Ezech. quod etiam optimè docet S. Francisc. Sal. in Phil. p. 3. cap. 8.*

Officia, seu actus veræ, ac perfectæ mansuetudinis sunt quatuor. 1. Moderari impetus cordis iracundos. 2. Loqui verbis suavis, placidis ac modestis. 3. Abhorreere quancunque vindictam. 4. Paratum esse benefacere cuique injurianti. P. Laud. de Pont. part. 3. *Medit. 11. punct. 4.*

Requisita Mansuetudinis reducuntur ad unam mediocritatem in ira reprimenda; cum enim ira sit accensio sanguinis circa cor. Arist. lib. 1. de *Anim. Seu libido puniendi eum, qui videtur læsisse injuria. Cic. lib. 4. Tuscul. non est semper mala, sed aliquando bona; cum scilicet irascimur de malo, quantum, & quando oportet; & ideò Virtus Mansuetudinis non abjicit omnem iræ gradum, sed servat mediocritatem in irascendo. Arist. 4. *Ethic. 12. unde scriptum est Eccl. 7. 10. Melior est ira risu, quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis. Et de mansuetissimo Redemptore nostro notavit Evangel. Joan. 2. 15. Quod cum fecisset, quasi flagellum de funiculis; eiecit ementes, & vendentes de templo, inquit cum Davide, Zelus domus tua comedit me: & alias invidentibus Phariseis, quod Sabbato curaret, Christus circumspiciens eos cum ira, contristatus est super cecitatem eorum. Marc. 3. 5. Ac etiam de pluribus Sanctis, quorum egregia erat mansuetudo, habemus aliquando iratos contra malos, quantum, & quomodo oportebat; ut de SS. Elia, Moysè, Davide, Petro, ac Paulo Apostolis demonstrat Eminentiss. Cardin. de Laurza dict. disput. 31. art. 9. num. 455. Igitur ad virtuosam Mansuetudinem requiritur, non ut nunquam irascamur, sed cum mediocritate, scilicet, contra quos oportet, ac quando, & quantum oportet.**

Vitia, quæ Mansuetudini opponuntur, sunt duo. Unum per excessum, & est Iracundia, Acerbitas, aut Amaritudo, non servata mediocritate. Alterum per defectum, & est Stupiditas, seu Stoliditas, aut Segnitias; cum nescimus irasci contra malos quando, & quantum oportet. Ita ex Arist. d. lib. 4. *Ethic. cap. 12. & ibi Maurus in Comment. S. Thoma 2. 2. quæst. 157. Lessius lib. 1. cap. 4. dub. 4. & 5. Eman. Thesaur. in Philos. Moral. lib. 10. cap. 1. Martin. Fornar. lib. 2. tract. 2. cap. 29. post Summ. Toleti. S. Francisc. Salesius in Philot. part. 3. cap. 8. & 9. P. Lud. de Ponte in Guid. Spirit. part. 2. tract. 4. cap. 16. & prælibatus Eminentiss. Cardin. de Laurza dict. rom. 2. disput. 31. art. 9. per totum.*